

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/322/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313204596
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1313204596.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: X. H., N. E. F. W. G., so sídlom v W., Q. XX, proti odporcovi: X. O. Y. Š., Š. F. Q. D., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v Ž., E. X, o vyslovenie neplatnosti prevodu majetku štátu, a o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu a X.. C. Y. P. L., Y..X., IČO: XX XXX XXX, Č. X, W., zast. JUDr. Peter Kubík, advokát, s.r.o., Panenská 6, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 28. marca 2013, č.k. 7C 41/2013-20, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie m e n í tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal vydražiteľovi - C. Y. P. L., Y..X., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v W., Č. X, previesť na iného, zaťažiť a scudziť nehnuteľnosť parcelu č. XXXX/XX, o výmere 3.263m², zastavané plochy a nádvoria, zapísané na LV č. XXXX, vedený X. O. pre M.É. P. X. H. W., katastrálne územie H.Y., E. W., P. Č. H., E. W. G., až do právoplatného ukončenia konania o určenie neplatnosti prevodu majetku štátu vedenom na Okresnom súde Bratislava III.

Skonštatoval, že navrhovateľ sa vo veci samej domáha určenia neplatnosti prevodu majetku štátu pozemku parcelné číslo XXXX/XX, zapísaný na LV č. XXXX, o výmere 3.263m², zastavané plochy a nádvoria, katastrálne územie H., E. W., P. Č. H., okres W. G., verejnou dražbou zo dňa 17.12.2012, dôvodiac tým, že konaním likvidátora X. O.E. Y. Š., Š..F. Q. D., bol porušený zákon, keď dňa 17.12.2012 speňažil na verejnej dražbe majetok štátu, a to predmetnú nehnuteľnosť, hoci jeho speňaženie podľa ustanovenia § 15d ods. 1 písm. e/ zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku možné nebolo. Vydražiteľom pozemku bola obchodná spoločnosť C. Y. P. L., Y..X... Z LV č. XXXX vyplýva právny vzťah k stavbe, ktorá stojí na uvedenom pozemku a tento vzťah je evidovaný na LV č. XXXX, pričom vlastníkom stavby súpisné číslo XXXX, druh stavby ubytovňa postavená na pozemku, je Slovenská republika, a budova je v správe príspevkovej organizácie W. Y. H. P. E. X. (W.), zriadená na základe zriaďovacej listiny P. X. Č.. XXXXX/XX z 30.06.1993. Navrhovateľ poukázal na listovú korešpondenciu právneho predchodcu odporcu, odporcu a W., z ktorej vyplýva, že právny predchodca odporcu ponúkol W. podľa zákona č. 111/1990 Z.z. o štátnom podniku odpredaj pozemku parc.č. XXXX/XX, vedeného na LV č. XXXX, nakoľko je zastavaný stavbou, ktorá je v správe W., a to za cenu 190.000,- eur podľa znaleckého posudku č. 29/2009, súdneho znalca G.. C. E.. W. prejavila záujem o prevod predmetného pozemku s upozornením, že ako štátna príspevková organizácia, ktorá má budovu súp.č. XXXX postavenú na predmetnom pozemku v správe, s poukazom na zákon č. XXX/XXXX Z.z. Počas likvidácie právneho predchodcu odporcu, X. došlo k zlúčeniu uvedeného štátneho podniku so štátnym podnikom X. O.Ň. Y. Š., Š..F. Q. D., ktorý sa stal právnym nástupcom zaniknutého štátneho podniku X.. W. kontaktovala štátny podnik, v ktorom oznámila svoj záujem nadobudnúť predmetný pozemok a domáhala sa stanoviska vo veci prevodu pozemku do svojej správy. Odporca listom zo dňa 22.10.2012 oznámil W., že k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi právnym predchodcom odporcu X. Y. W. ohľadom tohto

pozemku nedošlo z dôvodu, že došlo k zlúčeniu štátnych podnikov X. Y. X. O. Y. Š.. V závere uviedol, že vykonáva všetky potrebné právne kroky smerujúce k realizácii prevodu vlastníckeho práva k pozemku, ktorého predbežná cena je na základe znaleckého posudku stanovená na sumu 245.000,- eur. Napriek vyššie uvedenému, likvidátor štátneho podniku uvedený pozemok dňa 17.12.2012 speňažil na verejnej dražbe, čím podľa navrhovateľa porušil ustanovenie § 15d ods. 1 písm. e/ zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, v ktorom sú uvedené výnimky vecí z verejnej dražby, ako aj ustanovenie § 2 ods. 2, § 3 ods. 1 písm. j/ a § 4 vyhlášky č. 249/1999 Z. z. o postupe likvidátora štátneho podniku pri predkladaní žiadosti na prevod majetku štátu iným spôsobom ako verejnou dražbou. Navrhovateľ argumentoval, že likvidátor štátneho podniku mal následne po tom, ako mu bol doručený list W. zo dňa 06.08.2009, v ktorom prejavil záujem o bezodplatný prevod pozemku, na ktorom je postavená nehnuteľnosť, ktorú má v správe, v súlade s ustanovením § 15d ods. 1 písm. e/ zákona č. 111/1990 Zb., predložiť podľa § 2 ods. 2 vyhlášky č. 249/1999 Z.z., po predchádzajúcom prerokovaní so zakladateľom podniku v likvidácii ministerstvu žiadosť o bezodplatný prevod predmetnej nehnuteľnosti na W., pretože tento vyhlásil, že prevádzaný majetok nebude slúžiť na podnikateľský účel.

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil navrhovateľ poukazom na vyššie uvedený skutkový stav s tým, že výkon súdneho rozhodnutia považuje za ohrozený, pretože likvidátor podal dňa 11.01.2013 na X. O. A. pre M.. P. X. W. návrh na zápis Zapisnice o dražbe záznamom. Uvedeným bude v súlade s ustanovením § 15d ods. 6 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku preukázané, že vydražiteľ má pozemok vo vlastníctve a hrozí jeho ďalší predaj.

Súd prvého stupňa odôvodnil nariadenie predbežného opatrenia po právnej stránke ust. § 102 ods. 1, § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 ods. 8, § 35 písm. f/, § 76 ods. 1 písm. e/ a f/ ods. 2 ods. 4 O.s.p., keď po posúdení návrhu na jeho nariadenie zo zákonných hľadísk osvedčenia dôvodnosti nároku navrhovateľa, opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, dospel k záveru, že návrh je dôvodný.

Vyhodnotil, že z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyplýva, že likvidátor odporcu speňažil na verejnej dražbe majetok štátu - nehnuteľnosť zap. na LV č. XXXX, a to v rozpore s ust. § 15d ods. 1 písm. e/ zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, v ktorom sú uvedené výnimky vecí z verejnej dražby, ako aj ustanovenie § 2 ods. 2, § 3 ods. 1 písm. j/ a § 4 vyhlášky č. 249/1999 Z.z. o postupe likvidátora štátneho podniku pri predkladaní žiadosti na prevod majetku štátu iným spôsobom ako verejnou dražbou, pričom vydražiteľom nehnuteľnosti bola spoločnosť C. Y. P. L., Y..X... Mal za to, že navrhovateľ osvedčil, že výkon súdneho rozhodnutia je ohrozený, nakoľko likvidátor podal dňa 11.01.2013 na X. O. A. pre M.. P. X. W. návrh na zápis zapisnice o dražbe záznamom, čím podľa § 15d ods. 6 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku je vydražiteľ vlastníkom nehnuteľnosti.

Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia považoval za zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha vo veci samej, a to určenia, že prevod majetku štátu pozemku parcelné číslo XXXX/XX, zapísaný na LV č. XXXX, o výmere 3.263m², zastavané plochy a nádvorí, O.. Ú.. H., E. W., P. Č. H., E. W. G., verejnou dražbou zo dňa 17.12.2012 je neplatný, preto ustálil, že navrhované predbežné opatrenie má vzťah k predmetu budúceho konania vo veci samej. Mal za to, že nenakladaním s vecami alebo právami nedôjde k zásahu do vlastníckych práv vydražiteľa nad nevyhnutnú mieru. Dospel teda k záveru, že navrhovateľ osvedčil predpoklady na nariadenie ním navrhovaného predbežného opatrenia, a to pre preukázanie skutočností odôvodňujúcich obavu, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, nakoľko existuje dôvodná obava, že predajom nehnuteľností vo vlastníctve vydražiteľa vyvstáva nebezpečenstvo, že možný budúci výkon rozhodnutia vo veci samej, v prípade úspechu navrhovateľa, už nebude možný práve pre neoprávnené nakladanie vydražiteľa so svojím majetkom.

Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie odporca a tiež spoločnosť C. Y. P. L., Y..X..., pričom obaja žiadali napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť.

Spoločnosť C. Y. P. L., Y..X..., ktorej prvostupňový súd predbežným opatrením zakázal nakladať s v uznesení špecifikovaným pozemkom, dôvodila, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav, vec nesprávne právne posúdila a napadnuté uznesenie trpí nedostatkom odôvodnenia. Mala za to, že navrhovateľ neosvedčil dôvod na nariadenie predbežného opatrenia spočívajúci v údajnom ohrození budúceho výkonu rozhodnutia. Z napadnutého uznesenia totiž nezistila, akú súvislosť má podanie návrhu na záznam zapisnice o dražbe s ohrozením budúceho výkonu rozhodnutia, ani to, aké prípadné

rozhodnutie by malo byť ohrozené. Nie je jej zrejmé na základe čoho vyvodil súd prvého stupňa ním konštatovanú hrozbu, že hrozí ďalší predaj pozemku. Ani navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a ani súd v odôvodnení napadnutého uznesenia neuviedol žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by sa aspoň javilo ako pravdepodobné, že zamýšľa pozemok prevádzať, či inak ním disponovať. V uznesení nemala za uvedený žiadny dôvod, na základe ktorého by bola predbežná úprava pomerov naliehavo potrebná, lebo bez nej by bol budúci výkon rozhodnutia ohrozený. Zdôraznila, že v konaní vo veci samej sa navrhovateľ voči nej ničoho nedomáha. Navyiac, navrhovateľ podal žalobu, ktorej cieľom je navrátenie pozemku do vlastníctva štátu voči odporcovi v čase keď už vlastníkom pozemku bola X. C., Y.X., preto mal za to, že navrhovateľom označený odporca nie je pasívne legitimovaný. Taktiež poukázala na nedostatok žaloby spočívajúci v tom, že pri žalobe o neplatnosť právneho úkonu nie sú žalovaní všetci jeho účastníci, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby. Napriek tejto skutočnosti, ktorá bráni vyhovneniu návrhu vo veci samej, súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie. Ďalej argumentovala tým, že určovací výrok, ktorého sa navrhovateľ domáha návrhom vo veci samej v znení, že „prevod majetku štátu je neplatný“, je nejasný a nezrozumiteľný a nie je z neho vôbec zrejmé čoho neplatnosti sa navrhovateľ domáha, keďže neplatný môže byť len právny úkon, a nie prevod vlastníctva. Preto zastávala názor, že nebola splnená ani základná podmienka nariadenia predbežného opatrenia a to aspoň osvedčenie nároku navrhovateľa.

Poukázala na ustanovenie § 74 až 77 O.s.p. a na § 102 O.s.p. dôvodiac, že občiansky súdny poriadok pojmovo rozlišuje medzi nariadením predbežného opatrenia pred začatím konania a po začatí konania. V danom prípade prvostupňový súd rozhodoval o nariadení predbežného opatrenia po začatí konania, pričom z ust. § 102 ods. 1 O.s.p. je zrejmé, že odkaz na primerané použitie ust. § 75 až 77 O.s.p., a teda aj § 76 ods. 2 O.s.p., sa vzťahuje výlučne na konanie o návrhu podľa druhej vety, teda na konanie o dočasné zverenie maloletého do opatery, čo však nie je predmetom tohto konania. Z uvedeného dôvodu podľa jej názoru vyplýva, že prvostupňový súd nemohol nariadeným predbežným opatrením podľa § 102 O.s.p. po začatí konania uložiť obmedzenie žiadnej inej osobe než účastníkovi konania vo veci samej, ktorým C., Y.X., nie je. Opäť v tejto súvislosti zdôraznila, že navrhovateľ sa vo veci samej voči C., Y.X., ničoho nedomáha, ani určenia vlastníctva, ani neplatnosti úkonov na základe ktorých C., Y.X. pozemok nadobudla. V závere poukázala na formálne nedostatky žaloby a to, že odporca nebol v žalobe riadne označený obchodným menom v súlade so zápisom v Obchodnom registri a v návrhu ako i v napadnutom uznesení chýba časť jeho obchodného mena. Do pozornosti dala i skutočnosť, že prvostupňový súd zakázal predbežným opatrením C., Y.X., nakladať s „pozemkom parc.č. XXXX/XX o výmere 3263m², zapísaným na LV č. XXXX v k.ú. H.“, napriek tomu, že takýto pozemok na LV č. XXXX zapísaný nie je. Skonštatovala však, že nejde o chybu v písaní, keďže presne takto predmetný pozemok špecifikoval aj navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Odporca namietal, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav, a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že navrhovateľ dôvodil tým, že konaním likvidátora odporcu bol porušený zákon, keď speňažil na verejnej dražbe majetok štátneho podniku, a teda porušil ust. § 15d ods. 1 písm. e/ zák.č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, s čím sa nestotožnil. Uviedol, že predmetné ustanovenie neobsahuje zákaz predávať majetok na dražbe, a výnimka, uvedená v písm. e/ neznamená, že by likvidátor nesmel predávať majetok na dražbe, ale to, že ak sa majetok prevádza bezodplatne na zakladateľa, štátnu rozpočtovú alebo príspevkovú organizáciu, deje sa tak mimo dražby. Záver prvostupňového súdu, že predajom na dražbe konal likvidátor v rozpore s ust. § 15d ods. 1 písm. e/ zák.č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku považoval za nesprávny, a namietal, že týmto záverom súd prejudikoval rozhodnutie vo veci samej, keď v konaní o predbežnom opatrení de facto rozhodol o právnom základe žaloby, a síce, že predaj na dražbe bol uskutočnený v rozpore so zákonom, čo vyhodnotil ako neprípustné. Vyjadril názor, že priamo z predpisov citovaných navrhovateľom, a bez vykonania dokazovania, muselo byť prvostupňovému súdu zrejmé, že žaloba vo veci samej nie je dôvodná, a ani základ nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nie je osvedčený.

Čo sa týka navrhovateľom tvrdeného skutkového stavu, ktorý predchádzal dražbe, potvrdil korešpondenciu medzi ním a navrhovateľom, avšak poukázal na to, že likvidátor informoval W. o stave riešenia odpredaja nehnuteľnosti, a upozornil ho na úmysel speňažiť ju predajom vo forme verejnej dražby. Až do konania verejnej dražby nebola zo strany W. zaslaná odporcovi žiadna odpoveď, čo podľa neho potvrdzuje, že W. nemala reálny záujem o kúpu predmetnej nehnuteľnosti. Následne, ani po vyhlásení dražby likvidátorom v zmysle zákona, ani po

zverejnení inzerátu s dodržaním zákonom ustanovených lehôt v M. A., W. nevyjadřila svoj záujem o nehnuteľnosť. Vo veci odpredaja dotknutej nehnuteľnosti sa uskutočnilo aj osobné stretnutie likvidátora so zástupcom W., ktorý proti odpredaju na verejnej dražbe nemal žiadne námietky. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 4 vyhl.č. 249/1999 Z.z. Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR, o postupe likvidátora štátneho podniku pri predkladaní žiadosti na prevod majetku štátu iným spôsobom ako verejnou dražbou, s tým, že W. nepožiadala o výnimku zo zákonného ustanovenia, teda o výnimočný postup bez predchádzajúceho pokusu speňažiť nehnuteľnosť, o bezodplatný prevod. Zdôraznil, že verejne v médiách bola publikovaná informácia o tom, že budova, nachádzajúca sa na predmetnom pozemku, ktorú má W. v správe, je ponúkaná na predaj tretím osobám. Mal za to, že likvidátor výnimočne môže odpredať majetok štátneho podniku aj inak ako formou verejnej dražby, ale nie je to jeho povinnosť, o čom svedčí aj formulácia citovaného ust. vyhlášky. Ďalšou podmienkou v zmysle § 4 Vyhl.č. 249/1999 Z. z. o možnosti prevodu nehnuteľnosti inak ako verejnou dražbou je tá podmienka, že prevádzaný majetok bude slúžiť na nepodnikateľský účel. Vzhľadom na skutočnosť, že W. ponúka budovu na predmetnom pozemku na predaj tretím osobám mal za nepochybné, že W. nemá reálny záujem o prevod predmetného pozemku výhradne na nepodnikateľský účel, ale má úmysel využiť pozemok za účelom podnikania a bezodkladne ho speňažiť. Upriamil pozornosť na primárnu povinnosť likvidátora v rámci likvidácie štátneho podniku, a to uspokojovať všetky záväzky veriteľov v zmysle zákona, na čo boli aj tieto financie z predaja pozemku určené.

Poukázal, že súd prvého stupňa ako dôvod na nariadenie predbežného opatrenia uviedol obavu, že výkon rozhodnutia bude ohrozený, ktorú vyvodil z toho, že likvidátor podal na príslušnú správu katastra 11.01.2013 návrh na záznam zápisnice o dražbe. S poukazom na ust. § 15d ods. 6 zák.č. 111/1990 Zb. skonštatoval, že záznamové konanie na katastri nemá vplyv na vznik vlastníctva, a účinky záznamu sú iba deklaratórne. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nezistil, akú súvislosť má podanie návrhu na záznam zápisnice o dražbe s ohrozením budúceho výkonu rozhodnutia, ani to aké prípadné rozhodnutie by malo byť ohrozené. Z čoho súd prvého stupňa vyvodil „hrozbu ďalšieho predaja pozemku“ mu tiež nie je zrejmé. Navyše, podľa znenia žaloby vo veci samej, ktorou sa navrhovateľ voči C., a.s., ničoho nedomáha, by ťažko mohol byť konaním alebo nekonaním C., Y..X., ohrozený výkon nejakého rozhodnutia vo veci samej.

Zhodne s odvolateľom C., Y..X., argumentoval tým, že navrhovateľ podal žalobu proti odporcovi v čase, keď už tri mesiace nebol pozemok majetkom štátu. Vlastníkom pozemku v čase podania žaloby bola spol. C., Y., ktorá nadobudla vlastníctvo k pozemku zo zákona (§ 15d ods. 6 zák.č. 111/1990 Zb.) ku dňu udelenia príklepu. Hmotné právo, zakladajúce pasívnu legitimáciu odporcu v konaní vo veci samej potom svedčí spol. C., Y..X... Táto spoločnosť však nie je účastníkom konania vo veci samej, pričom už samotná skutočnosť, že žalobou uplatnený nárok na neplatnosť „prevodu“ pozemku smeruje proti inej osobe, než je osoba, ktorá pozemok nadobudla a je jeho súčasným vlastníkom, je postačujúca na zamietnutie žaloby vo veci samej bez ďalšieho. Napriek tejto skutočnosti brániacej vyhovneniu návrhu vo veci samej, nariadil súd prvého stupňa predbežné opatrenie. Zhodne s odvolateľom C., Y..X.. poukázal na neurčitosť a nezrozumiteľnosť výroku požadovaného navrhovateľom v konaní o veci samej, a stotožnil sa i s jeho argumentáciou. Poukázal tiež na to, že mu nie je zrejmé na základe čoho videl prvostupňový súd osvedčený nárok smerujúci k spätnému navráteniu pozemku za stavu, keď tento nárok je evidentne uplatnený voči nesprávnej osobe. Vo zvyšku svojho odvolania uviedol dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia odvolacím súdom, totožné s odvolateľom C., Y..X..

Odvolací súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., oboznámil sa s obsahom návrhu vo veci samej a návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ako i s celým súdnym spisom, a dospel k záveru, že odvolanie odporcu i spol. C. Y. P. L., Y..X., je dôvodné, a že napadnuté uznesenie je potrebné zmeniť a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť, a to z viacerých dôvodov, ktorý každý samostatne odôvodňuje zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz (§ 102 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd považuje za potrebné v úvode uviesť, že podľa ustáleného výkladu o predpokladoch pre nariadenie predbežného opatrenia a jeho dôsledkoch sa primerane použijú ustanovenia § 74 až § 77 O.s.p. aj pre predbežné opatrenie podľa § 102 O.s.p., preto považoval námietku X.. C., Y..X., a odporcu, že

po začatí konania nie je možné nariadiť predbežné opatrenie proti tretej osobe, ktorá nie je účastníkom konania vo veci samej, za nedôvodnú.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e/ a f/ O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Účelom nariadenia predbežného opatrenia po začatí konania je teda rýchla, dočasná úprava právnych pomerov účastníkov konania (v tomto prípade nejde o zabezpečenie dôkazu). Je však možné nariadiť predbežné opatrenie aj z dôvodu, že je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, hoci tento dôvod ust. 102 O.s.p. expressis verbis neuvádza, nakoľko túto obavu možno vyložiť tak, že zahŕňa potrebu dočasnej úpravy pomerov. Pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie predbežného opatrenia vyžaduje zákon osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj naliehavosť potreby takejto dočasnej úpravy pomerov účastníkov, t.j. osvedčenie, že bez úpravy právnych pomerov by bolo právo navrhovateľa ohrozené, pričom hrozba musí byť reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené súčasne, inak nie je možné návrhu vyhovieť.

V danom prípade prvostupňový súd odôvodnil nariadenie predbežného opatrenia tým, že opísaním rozhodujúcich skutočností v spojení s predloženými listinnými dôkazmi navrhovateľ osvedčil nárok i to, že výkon súdneho rozhodnutia je ohrozený, keď sa v podstate s návrhom navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia stotožnil. Tu je potrebné poukázať na to, že nariadené predbežné opatrenie by malo v danom prípade zabezpečiť, že výkon rozhodnutia (teda exekúcia) nebude zmarený. Pre nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu, že výkon súdneho rozhodnutia by bol ohrozený resp. zmarený, je nevyhnutné, aby boli dané alebo aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú takúto obavu z ohrozenia exekúcie, a kumulatívne, že navrhovateľ má pohľadávku alebo iný nárok, ktorý mu bude priznaný súdnym rozhodnutím. Záver o opodstatnenosti predbežného opatrenia pri obave z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia sa potom odvíja od splnenia predpokladov uvedených v § 74 ods. 1 O.s.p., a predpokladom jeho nariadenia je existencia súdneho rozhodnutia alebo stav v súdnom konaní, ktorý osvedčuje, že reálne dôjde k vyneseniu takéhoto rozhodnutia, a tiež osvedčenie obavy z ohrozenia výkonu tohto súdneho rozhodnutia. Takáto obava z ohrozenia je stav nútiaci navrhovateľa, aby požiadal o zabezpečenie budúcej exekúcie. Navrhovateľ musí teda tvrdiť a osvedčiť, že odporcovia konajú tak, že môže dôjsť k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia. Navrhovateľ neosvedčil, že má voči odporcovi resp. X.. C., Y..X., nejakú pohľadávku, a vo veci samej sa domáha vyslovenia neplatnosti prevodu majetku štátu. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že pri predmete konania, ktorým je v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, vo všeobecnosti nie je daný dôvod na nariadenie predbežného opatrenia pre obavu z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, keď o vykonateľnosti a teda aj o obave z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia možno v pravom zmysle hovoriť len v prípade rozsudkov na plnenie, a nie pri rozsudkoch určovacích. Už na základe tejto skutočnosti nie je daná obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa „že hrozí ďalší predaj pozemku“, ktorým preukazoval dôvodnosť navrhovaného predbežného opatrenia vo vzťahu k nebezpečenstvu bezprostredne hroziacej ujmy, s čím sa súd prvého stupňa stotožnil, navrhovateľ svoje tvrdenie o tom, že hrozí ďalší predaj ničím, teda žiadnym listinným dôkazom, resp. iným navrhovaným dôkazom, neosvedčil, preto je možné uzavrieť, že jeho tvrdenie zostalo len v rovine jeho vnútorného presvedčenia.

Čo sa týka osvedčenia samotného nároku, odvolací súd tiež skúmal, z akých skutočností vyvodzuje navrhovateľ svoj nárok na nariadenie predbežného opatrenia. Tento procesný nárok by sa mal opierať o spravdepodobnenie nároku vo veci samej a aspoň o jeho osvedčenie. Preto posudzoval potrebu dočasnej úpravy pomerov vo vzťahu k nároku tak, ako je uplatnený proti odporcovi vo veci samej (a ktorým je súd viazaný), teda požadovanému vysloveniu neplatnosti prevodu majetku štátu. Odvolací súd dospel k záveru, že zatiaľ, výlučne pre účely rozhodovania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, navrhovateľ neosvedčil, že mu z dôvodu tvrdeného porušenia zákona likvidátorom odporcu patrí návrhom uplatňované hmotné právo domáhať sa práve proti odporcovi určenia neplatnosti prevodu majetku štátu verejnou dražbou súdom, čo však bude predmetom konania vo veci samej. Preto námietku odporcu a X.. C., Y..X., že výrok, požadovaný navrhovateľom v konaní o veci samej je neurčitý a nezrozumiteľný, považoval odvolací súd za oprávnenú, keďže mu tiež nie je zrejmé, čoho konkrétne sa navrhovateľ domáha.

Naviac, navrhovateľ dokonca neosvedčil ani to, že vôbec prebehla dražba, a že X.. C., Y..X.., je vlastníkom spornej nehnuteľnosti, keď z navrhovateľom predložených listinných dôkazov je potvrdená len písomná komunikácia medzi W. a právnym predchodcom odporcom a odporcu a skutočnosť, že v roku 2011 bol sporný pozemok zapísaný na LV č. XXXX vo vlastníctve odporcu (navrhovateľom predložený list vlastníctva bol vyhotovený 09.09.2011), a že na uvedenom pozemku stojí stavba v správe W.. V tejto súvislosti sa odvolací súd zaoberal i námietkou X.. C., Y..X.., že pozemok, s ktorým jej prvostupňový súd predbežným opatrením zakázal nakladať, nie je zapísaný na LV č. XXXX, a zistil, že i táto námietka je dôvodná. Odvolací súd si zabezpečil aktuálny LV č. XXXX, z ktorého mal za preukázané, že predmetný pozemok skutočne nie je na ňom zapísaný, čo pre nesprávnu identifikáciu pozemku, s ktorým bolo prvostupňovým súdom zakázané spoločnosti C., Y..X.., nakladať, spôsobuje navyše aj nevykonateľnosť nariadeného predbežného opatrenia.

Možno teda zhrnúť, že v danom štádiu konania navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť ani naliehavosť potreby dočasnej ochrany svojich práv navrhovaným predbežným opatrením, keď vzhľadom na neurčitý predmet konania vo veci samej, nie je možné v tomto štádiu konania ani ustáliť, či konečné rozhodnutie súdu vo veci samej v znení žalobného petitu navrhovateľa vyrieši vzťahy medzi účastníkmi konania. Nemožno potom vylúčiť, že prípadné nariadenie predbežného opatrenia by mohlo spôsobiť neprimeraný zásah do práv spol. C., Y..X..

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď sa stotožnil s dôvodmi, uvádzanými navrhovateľom v návrhu, a nariadil predbežné opatrenie.

Keďže je možné skonštatovať, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí vo veci samej.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.